

I un Be...

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

...la Kun amb potes roges!

Any VI - Núm. 230

Barcelona, 1 de abril de 1936

Preu: 20 cèntims

Els nazis han votat a Reich fet

Les abstencions dels electors que han mort i dels que encara no han nascut, han estat considerades com vots favorables

Berlín, 29. — El plebiscit ha començat enmig d'un entusiasme indescriptible. Ja des de les primeres hores del matí els S. A. i els S. S. han hagut de contenir la multitud de votants que es volia precipitar a les urnes per a depositar-hi el seu vot favorable al Führer i la pau eterna. Ha estat precis que s'establís una severa vigilància per evitar que els electors votessin amb paquets de candidatures. Això ha originat un seriós conflicte i, com que la cosa perillava amb degenerar en una revolució violentament en el poder, les autoritats han hagut de fer una concessió als electors:

pau eterna. Els de la guerra, en especial, feien molta tabola.

D. N. B.

VOTEN LES MONGES

Munic, 29. — A mitja tarda han sortit a votar les ordes religioses. Monges i frares han anat a deixar els seus vots a les urnes. Aquestes han quedat plenes de vots de castedat, de pobresa, de clausura i d'obediència, no cal dir, tots favorables a Hitler.

Corresponsal.

EL VOT DE HITLER

Berlín, 29. — El senyor Hitler ha votat a primera hora del matí, es creu que favorablement, al seu col·legi. Immediatament, per enco-

han estat acompanyats a fer-ho en cotxes de fabricació alemanya.

Febus.

BEN FET

Berlín, 29. — Han estat apallissats cent-trenta-cinc jueus que havien expressat la seva intenció d'abstenir-se de votar pel Führer com a venjança per haver-los estat retirat el vot. No obstant això, l'ordre és perfecte.

Cosmos.

TOT ALEMANYA PER LA PAU

Berlín, 29. — A darrera hora i per tal de donar a tots els ciutadans i especialment a les joves generacions la satisfacció i l'honor d'haver pres part en aquest memorable plebiscit, el Führer ha concedit el vot favorable a tots els alemanys nascuts fins l'any 1980 i a tots els morts fins el 28 de març del 1936.

Per un altre decret complementari de l'anterior, es declara que les abstencions per causa major, com l'haver mort o el no haver nascut, es consideren vots afirmatius. Les altres abstencions també. L'entusiasme per aquesta disposició que aquesta nit mateixa començaran amb tota intensitat els concursos per a donar a cada vot emès el seu elector respectiu. Es parla d'organitzar una Olimpíada.

Ningú no té un no per a ningú, perquè es consideraria contrari al plebiscit.

Fabra.

UN ESCRUTINI DIFÍCIL

Berlín, 30. — Els resultats de l'escrutini que fins ara es coneixen no poden ésser més falagüers. Es creu, però, que les operacions seran molt llargues a conseqüència del gran nombre de paperetes dipositades a Alemanya, a l'estranger i en altres indrets.

Havas.

LES DIFIGULTATS, SUPERADES

Berlín, 31. — En vista de la lentitud de l'escrutini, el senyor Goebbels ha ordenat obrir un concurs de projectes per una màquina d'escrutar. Cinc-cents enginyers han començat ja els seus estudis. Mentrestant continua l'escrutini a mà.

Mencheta.

UN SUBTERFUGI DELS PATRIOTES

Berlín, 1. — Mentre es feia l'escrutini s'ha descobert que a les paperetes en blanc hi havia la paraula dibuixada amb tinta simpàtica. S'ha sabut que molts electors s'havien vist obligats a amagar els seus veritables sentiments per lluitar-se de les amenaces dels jueus internacionals.

Ouo.

EL TRIOMF DEL PACIFISME ALEMANY

Berlín, 2. — L'enginyer Pipó Seiffert ha inventat una màquina de fer l'escrutini. Consisteix en una plataforma de fusta que té en un dels costats, a una curta alçada, una barra horitzontal graduada amb un pes que hi llisca i un altre que penja. El recompte de vots es fa posant els paquets de candidatures damunt la plataforma, calculant el pes en tones, després el d'una candidatura i dividint les tones per la fracció de grams de la papereta. Seiffert no ha volgut donar el seu nom a l'aparell i l'ha anomenat "bàscula". Gràcies a aquesta màquina se sap ja que el plebiscit ha estat guanyat per 5.348.954 tones de sí. Ara falta fer el càlcul del nombre de creus.

Per commemorar aquest triomf i donar-li una utilitat, el Führer ha ordenat que aquestes creus siguin reproduïdes en fusta com a símbol de la pau mundial eterna i emmagatzemades per a la seva conservació fins el moment oportú.

Pepe.

SORPRESES DEL TEMPS

—Ja tornes a portar morrió?

El Sr. Ventosa va per mal camí

per PEER GYNT

Quina feina hi fa el senyor Ventosa a les reunions que els polítics espanyols enemics de Catalunya celebren a Madrid?

No deu haver-hi a hores d'ara cap catalanista que no s'hagi fet aquesta pregunta. Tots els catalanistes tenim el dret, tenim l'obligació, d'acabar-nos amb el senyor Ventosa i preguntar-li directament quines són les intencions, quins són els mètodes que el porten a buscar públicament el contacte amb els enemics de Catalunya. Tenim aquest dret i aquesta obligació, en primer lloc, els catalans per als quals el sentiment catalanista és, abans que tota altra cosa, un sentiment de dignitat.

Ha circulat aquests dies per tota la Premsa la fotografia dels caps de les minories d'oposició d'oposició al Govern que ha tornat l'Estatut a Catalunya. Al costat del senyor Abili Calderón, magnífica tarota de client de cafè de cambres de Palència, el senyor Gil Robles. Al costat del senyor Gil Robles, el senyor Goicoechea. Al costat del senyor Goicoechea, el senyor Cid. Al costat del senyor Cid, una rata de sagristia emmetzinada, el senyor Lamamie de Clairac. Junt amb aquests cinc homes, el senyor Ventosa i Calvell.

Hem de repetir, ja hi ha, que cada un dels quals té guanyat cent vegades el títol d'enemic de Catalunya, únicament pel gust de fer-se retratar.

El senyor Ventosa i Calvell va amb els enemics de Catalunya perquè considera que té interessos comuns amb ells. No és això, senyor Ventosa i Calvell?

I bé, el cas del senyor Ventosa i Calvell és un cas com un cabàs. La seva història dels darrers anys és un escàndol públic. La seva indiferència davant del martiri de Catalunya durant la dictadura és coneguda de tothom. Ningú no ha oblidat les mostres d'adhesió que el senyor Ventosa i Calvell va oferir al nét de Felip V immediatament després de la seva caiguda.

El senyor Ventosa i Calvell respon el trist honor d'haver iniciat la primera gran campanya de sabotatge de la República, anticipant-se d'uns quants mesos al general Sanjurjo i al senyor Lerroux, organitzadors de la conspiració contra l'Estatut de Catalunya. El senyor Ventosa i Calvell creu que és compatible amb la seva dignitat de català el donar conferències contra la República sota la presidència del senyor Calvo Sotelo. Amb una tranquil·litat de consciència que no té res d'envejable, el senyor Ventosa i Calvell es gira d'esquena a Catalunya i fa política a Madrid amb el senyor Calderón, el senyor Gil Robles, el senyor Goicoechea, el senyor Cid, el senyor Lamamie de Clairac. Cinc

"El Be Negre" i el Be...la Kun

La revolució anirà així...

Des que vàrem llegir a *La Veu* que *Le Matin*, el diari més ben informat del món, deia que el Komintern rus havia decidit bolxevitzar Espanya i enviar-li el senyor Bela Kun amb un milió de pessetes per començar la feina, que

nostres lectors que, com ells saben, si *Le Matin* és el diari més ben informat del món, els lectors d'*EL BE NEGRE* són els lectors més ben informats del món. I, en efecte, dissabte al vespre vàrem rebre una confidència (confidència-te) del confident que tenim a dispesa a l'Hotel Ritz (no direm d'on treiem els diners per a pagar-li l'estada, perquè la més elemental prudència ens aconsella d'ésser discretíssims) la més elemental discreció prudentíssima, però els nostres lectors ja sospitaran que es tracta de l'or rus), segons la qual l'endemà, o sigui diumenge, arribaria a l'hotel el senyor Bela Kun, el conegut organitzador de revolucions de totes menes.

No cal dir que a primeres hores del matí ja érem nosaltres al Ritz preguntant pel seu il·lustre hoste, però havia sortit.

—Des de les sis del matí—ens digueren—, que és fora.

—I, no sabem on ha anat?

—Ha dit que anava a missa i que fins que s'acabés la de dues no tornaria.

Primer fracàs; hauríem de treballar a la tarda tot i el descans dominical de la premsa.

A l'hora del te hi tornàrem; estava voltat d'una colla de senyors del Conferència Club, però les deixà amb la paraula a la boca, cosa que elles no es prengueren malament, perquè ja estan acostumades a fer-ho amb els conferencians, i ens invità a seguir-lo a la seva cambra.

—M'haurà de perdonar— ens digué en un correcte català—, però encara no he pogut arranjar els equipatges. Vvvol fer el favor de seure? Perdoni— va afegir— vvveig que no hi ha cap cadira lliure; un moment.

—Sí, ja hem llegit a *La Veu...*

—La Veu?... Ah, sí! *La Veuveu*, vvvol dir.

—No, senyor, a *La Veu*, en català es diu *La Veu*.

—Mala negada! Ja m'ho podia pensar que un trotsquista com en Nin no m'ensenyaria el català! Com ho faré ara per organitzar la bolxevvització parlant en vvvendrellenc en comptes de català?

El vàrem tranquil·litzar i ens va quedar tan agrat, que ens oferí informarnos detalladament dels seus projectes.

—La bolxevvització d'Espanya, ja em permetrà que segueixi expressant-me en vvvendrellenc, serà joc de poques taules, ja ho pot haver llegit a *La Veuveu*, que està ben informada. Tenim diners, jo porto un milió de pessetes...

—La bolxevvització d'Espanya, ja em permetrà que segueixi expressant-me en vvvendrellenc, serà joc de poques taules, ja ho pot haver llegit a *La Veuveu*, que està ben informada. Tenim diners, jo porto un milió de pessetes...

(Continua a la pàg. 4, col. 1)

El Gil. —Aquests són els poders que jo volia, però no em varen entendre!

1. El qui vota primer, vota dos cops, un cop per ell i un altre per un dels que encara no han votat.
2. Aquell que ja l'hagi votat un altre que hagi votat primer, només podrà votar un cop.
3. Per votar s'entén votar sí.

ELS MORTS VOTEN PER LA PAU ETERNA

Berlín, 29. — A primeres hores de la tarda l'entusiasme a tot el III Reich anava en augment. Es votava a Reich fet. S'ha notat als col·legis la presència de nombrosos morts que anaven a votar per la

ratjar els electors, ha anat a votar a tots els altres. En el discurs que ha fet als que formaven les cues ha dit que si necessitaven més vots, que ho diguessin.

D. N. B.

WOTAN WOTA

Berlín, 29. — Wotan, el conegut déu germànic, ha acudit a les urnes com un sol home i ha votat amb cara de tres déus per poder votar tres cops. Ha promès fer miracles. Això ha augmentat l'entusiasme i els vots del poble.

RODES

Berlín, 29. — La policia ha sorpres algunes rodes: ha detingut els seus components i els ha portat a la delegació del districte. Un cop comprovat que anaven a votar sí,

LES TRES PREGUNTES —Apu, bojota, contesta d'una vegada que tampoc no t'he de creure de res!

L'Enciclopèdia Espasa ingressa al front antimarxista

Els escàndols del socialisme continuen com aquell qui res. No en tenen prou amb fer antipàtria al nostre, després del 16 de febrer, dissortat país; sino que adueixen a la municipalitat d'Ivry (França) tenen cura de fer ant-Espanya.

Proves? Documents? Ens en sobren. Només volem, però, citar-vos en un de cabdal: mireu el que diu en el seu volum 56 la *Enciclopèdia Espasa* (pàg. 1213, segona columna. Art. Socialismo, B. Art.) de la infalibilitat i serietat de la qual no creiem que en dubti ningú amb nas a la cara, a no ésser algun desgraciat comunista enllepolit per l'or de Moscou.

Va de còpia: Las manifestaciones esteticosocialistas de algunos municipios han dado resultados desastrosos. El ciudadano Maignan aduce el ejemplo de la municipalidad de Ivry, el lamentable arrabal de una capital ciegamente centralizadora. Esta hermosa villa antigua cuyos escasos vestigios se han refugiado en la iglesia, presenta el aspecto más triste de un progreso bárbaro y tiránico. La metrópoli, para sus salidas, ha ahondado la herida abierta y sucia, donde se amontonan sus vías férreas; ha llenado las calles principales de tranvías eléctricos; ha instalado para sus incurables un lúgubre hospital y para sus muertos un campo inmenso de desolación. Para su industria construye allí fábricas espantosas; para su comercio ha rodeado el Sena con docks interminables... etc., etc. i renunciem a reproduir la descripció dels monuments municipals, qüestió artística (sic), al entregarse a la cual un ayuntamiento socialista no puede menos de enganarse.

No volem pas imaginar-nos on anirà a parar Espanya si engranden les sortides de les ciutats, posen tramvies elèctrics als carrers, instal·len hospitals i cementiris, i construeixen fàbriques i docks interminables... Si no ens hi dona un cop de mà el tècnic d'Obres Públiques del Vaticà, també, com els dissortats d'Ivry, haurém de refugiar-nos a l'església.

El hi faci més que nosaltres!

Un homenatge i una injustícia

L'il·lustre poeta Josep M. López Picó acaba de rebre l'homenatge que tant de temps feia que esperaven els seus mèrits. Pel conseller delegat del districte VI, senyor Francesc Codó, segons llegim als diaris, ha estat inclòs a la llista d'alcaldes de barri, assignant-li el barri IV, Ninot.

Felicitem el senyor López Picó, el senyor Codó i el Ninot. De totes maneres, creiem, però, que es tracta d'una injustícia que s'ha fet al senyor Escasans.

homes que avui—per molts anys ho puguem dir—no poden passar la frontera de Catalunya sense exposar-se a sancions.

Hem de considerar que el senyor Ventosa és l'agent d'enllaç entre la Lliga Regionalista i els partits espanyols enemics de Catalunya? Persisteix, pel que es veu, l'aliança del 16 de febrer. L'Espanya del senyor Gil Robles, del senyor Goicoechea, del senyor Lamamie, l'Espanya del noi Primo de Rivera dels "caballeros" del 10 d'agost, l'Espanya de la misèria, de la gana, de la brutícia, de la violència, de la tinya, del tracoma, l'Espanya que ha donat a Catalunya el magnífic tractament colonial que tots sabem, està seriosament amenaçada de mort.

El senyor Ventosa s'identifica amb aquesta Espanya.

Es una manera com una altra de preparar la guerra civil a Catalunya.

Peer Gynt

Radio Discos Pelayo

LA BORSA LA VIDA

COTITZACIONS

Borsa de Barcelona	947,80
Borsa de Bilbao	47,80
Borsa de Madrid	7,80
Contribucions país	999,90
Traspasos (verbals)	94,70
Traspasos (diner)	?
Belokunaki	?
P. N. R. E.	230,10
Federals Detotalavida	30,05

me, respecte les Borses de Bilbao i Madrid que fluctuen més que l'Esclansans.

Si sempre s'ha dit que Barcelona és bona si la borsa sona, ara ha arribat l'hora que Barcelona estigui a punt de caramell, perquè la seva borsa fa un dring que ni per de llei. Un or de catorze quilovats, com diria aquell gran financer que pren aigües a Alemanya mentre li busquen les pessigolles a Espanya.

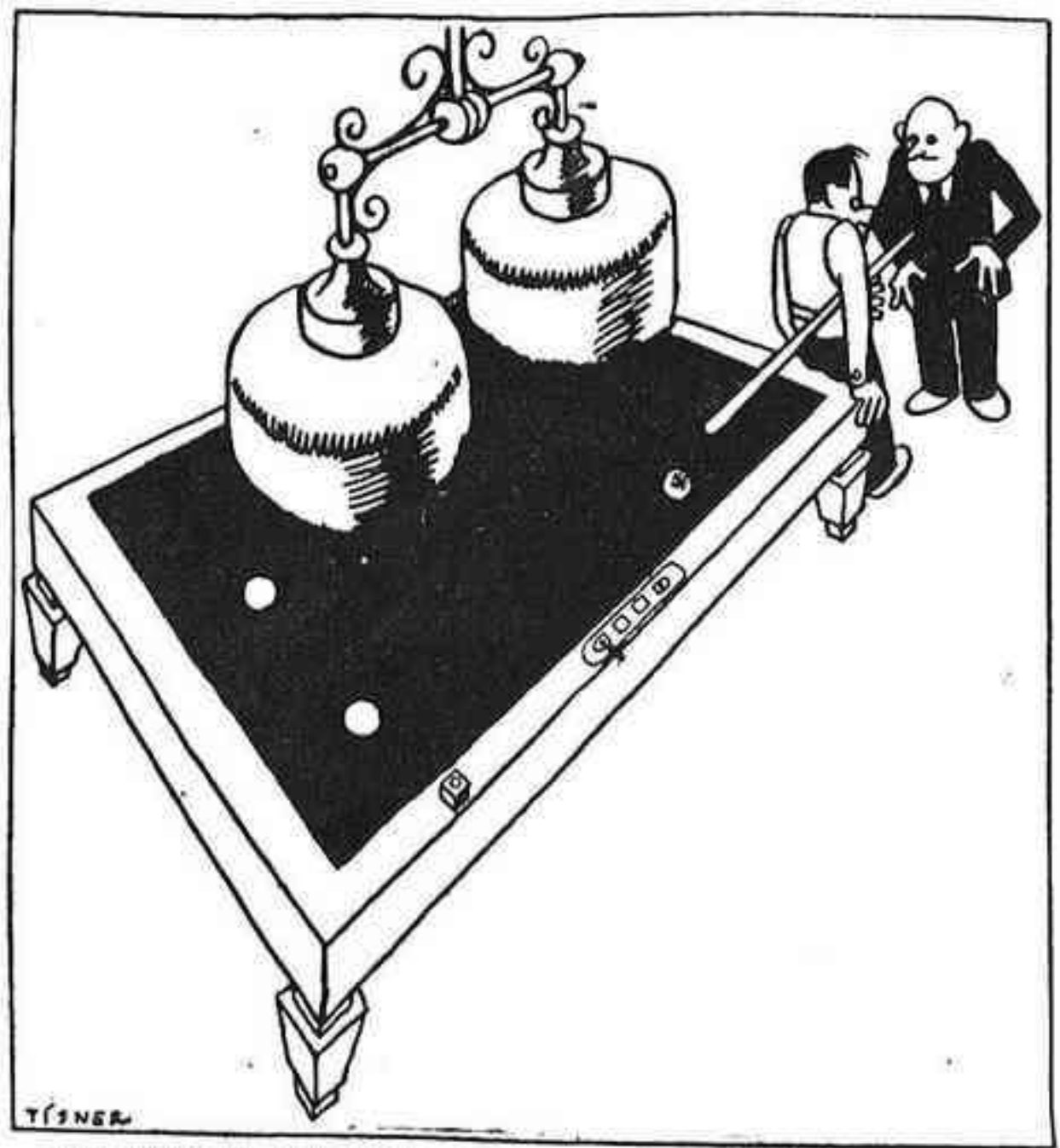
Contribucions país al capdamunt. Traspasos (verbals) fermes; Traspasos (diner), encara no han sortit al mercat, però són sollicitadíssims.

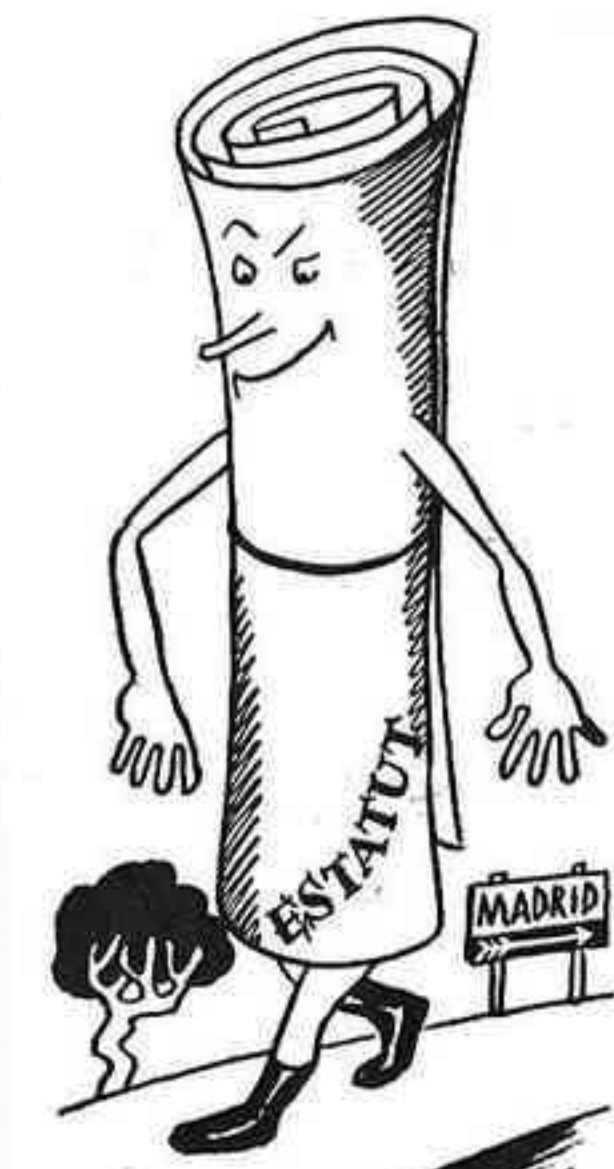
PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

RESTAURANT GLACIER

Avui i cada dia
SOPA COSTES DE GARRAF I
POLLASTRO ALLO SPIEDO
Rambla del Mig, 19
Plaça Macià, 3
Telèfon 22503

CAMPIONAT MUNDIAL DE BILLAR
—L'he guanyat ben bé per carambola!

—Tras passos endarrera, tras passos endavant!

COM S'ESCRIU LA HISTORIA

L'altre dia, a la sortida del restaurant "La Cala", el senyor Lluís Companys va topar-se amb els senyors Terradellas i Xirau. Conversaren uns instants sobre política, amb to amable i faceciós, i s'acomiadaren, amb aquella alegria.

Dos dies després, l'Honorable President de la Generalitat feia unes declaracions als periodistes en les quals els donava compte d'haver rebut la visita dels senyors Terradellas i Xirau i d'haver canviat impressions sobre la possible penetració... etc.

Els primers sorpresos d'aquesta "visita" foren en Xirau i en Terradellas.

L'endemà, el senyor Companys els deia:

—Apa, ja us he tirat un cable! I així ha passat a millor vida, en tots els sentits de la paraula, el Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, un dia conegut pel grup de l'Opinió.

LA DIPLOMACIA
L'útil Espanya-Alemanya, que se celebrà el 22 de febrer a l'Estadi de Montjuïc, els jugadors alemanys amb previsió de possibles esdeveniments, foren invitats a fer amb la màxima discreció la salutació hitleriana, i s'acordà no tocar els himnes dels respectius països.

El bonic del cas és l'explicació que hom donà a l'ambaixador alemany per convèncer-lo que no era prudent d'oferir a la consideració dels espectadors les patriòtiques melodies dels himnes oficials.

—Hi ha el temor — li digueren— que el públic xiuli l'"Himne de Riego".

Però encara hi ha una cosa millor: que s'ho va creure!

LA CRISI

Ens han fet a mans un paper comercial que va timbrat així:
El Corazón de Jesús. — Tejidos, Gorras y Sombreros. Vda. de Juan Bta. Albiñana. — Turis.

Ja sabem que la religió passava una mala tongada, però mai no hauríem cregut que algun dels seus elements hagués decidit canviar d'ocupació i dedicar-se al comerç privat.

RESTAURANT GLACIER

Avui i cada dia
SOPA COSTES DE GARRAF I
POLLASTRO ALLO SPIEDO
Rambla del Mig, 19
Plaça Macià, 3
Telèfon 22503

CAMPIONAT MUNDIAL DE BILLAR
—L'he guanyat ben bé per carambola!

COM S'ESCRIU LA HISTORIA

L'altre dia, a la sortida del restaurant "La Cala", el senyor Lluís Companys va topar-se amb els senyors Terradellas i Xirau. Conversaren uns instants sobre política, amb to amable i faceciós, i s'acomiadaren, amb aquella alegria.

Dos dies després, l'Honorable President de la Generalitat feia unes declaracions als periodistes en les quals els donava compte d'haver rebut la visita dels senyors Terradellas i Xirau i d'haver canviat impressions sobre la possible penetració... etc.

Els primers sorpresos d'aquesta "visita" foren en Xirau i en Terradellas.

L'endemà, el senyor Companys els deia:

—Apa, ja us he tirat un cable! I així ha passat a millor vida, en tots els sentits de la paraula, el Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, un dia conegut pel grup de l'Opinió.

LA DIPLOMACIA
L'útil Espanya-Alemanya, que se celebrà el 22 de febrer a l'Estadi de Montjuïc, els jugadors alemanys amb previsió de possibles esdeveniments, foren invitats a fer amb la màxima discreció la salutació hitleriana, i s'acordà no tocar els himnes dels respectius països.

El bonic del cas és l'explicació que hom donà a l'ambaixador alemany per convèncer-lo que no era prudent d'oferir a la consideració dels espectadors les patriòtiques melodies dels himnes oficials.

—Hi ha el temor — li digueren— que el públic xiuli l'"Himne de Riego".

Però encara hi ha una cosa millor: que s'ho va creure!

LA CRISI

Ens han fet a mans un paper comercial que va timbrat així:
El Corazón de Jesús. — Tejidos, Gorras y Sombreros. Vda. de Juan Bta. Albiñana. — Turis.

Ja sabem que la religió passava una mala tongada, però mai no hauríem cregut que algun dels seus elements hagués decidit canviar d'ocupació i dedicar-se al comerç privat.

RESTAURANT GLACIER

Avui i cada dia
SOPA COSTES DE GARRAF I
POLLASTRO ALLO SPIEDO
Rambla del Mig, 19
Plaça Macià, 3
Telèfon 22503

CAMPIONAT MUNDIAL DE BILLAR
—L'he guanyat ben bé per carambola!

COM S'ESCRIU LA HISTORIA

L'altre dia, a la sortida del restaurant "La Cala", el senyor Lluís Companys va topar-se amb els senyors Terradellas i Xirau. Conversaren uns instants sobre política, amb to amable i faceciós, i s'acomiadaren, amb aquella alegria.

Dos dies després, l'Honorable President de la Generalitat feia unes declaracions als periodistes en les quals els donava compte d'haver rebut la visita dels senyors Terradellas i Xirau i d'haver canviat impressions sobre la possible penetració... etc.

Els primers sorpresos d'aquesta "visita" foren en Xirau i en Terradellas.

L'endemà, el senyor Companys els deia:

—Apa, ja us he tirat un cable! I així ha passat a millor vida, en tots els sentits de la paraula, el Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, un dia conegut pel grup de l'Opinió.

LA DIPLOMACIA
L'útil Espanya-Alemanya, que se celebrà el 22 de febrer a l'Estadi de Montjuïc, els jugadors alemanys amb previsió de possibles esdeveniments, foren invitats a fer amb la màxima discreció la salutació hitleriana, i s'acordà no tocar els himnes dels respectius països.

El bonic del cas és l'explicació que hom donà a l'ambaixador alemany per convèncer-lo que no era prudent d'oferir a la consideració dels espectadors les patriòtiques melodies dels himnes oficials.

—Hi ha el temor — li digueren— que el públic xiuli l'"Himne de Riego".

Però encara hi ha una cosa millor: que s'ho va creure!

LA CRISI

Ens han fet a mans un paper comercial que va timbrat així:
El Corazón de Jesús. — Tejidos, Gorras y Sombreros. Vda. de Juan Bta. Albiñana. — Turis.

Ja sabem que la religió passava una mala tongada, però mai no hauríem cregut que algun dels seus elements hagués decidit canviar d'ocupació i dedicar-se al comerç privat.

RESTAURANT GLACIER

Avui i cada dia
SOPA COSTES DE GARRAF I
POLLASTRO ALLO SPIEDO
Rambla del Mig, 19
Plaça Macià, 3
Telèfon 22503

CAMPIONAT MUNDIAL DE BILLAR
—L'he guanyat ben bé per carambola!

COM S'ESCRIU LA HISTORIA

L'altre dia, a la sortida del restaurant "La Cala", el senyor Lluís Companys va topar-se amb els senyors Terradellas i Xirau. Conversaren uns instants sobre política, amb to amable i faceciós, i s'acomiadaren, amb aquella alegria.

Dos dies després, l'Honorable President de la Generalitat feia unes declaracions als periodistes en les quals els donava compte d'haver rebut la visita dels senyors Terradellas i Xirau i d'haver canviat impressions sobre la possible penetració... etc.

Els primers sorpresos d'aquesta "visita" foren en Xirau i en Terradellas.

L'endemà, el senyor Companys els deia:

—Apa, ja us he tirat un cable! I així ha passat a millor vida, en tots els sentits de la paraula, el Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, un dia conegut pel grup de l'Opinió.

LA DIPLOMACIA
L'útil Espanya-Alemanya, que se celebrà el 22 de febrer a l'Estadi de Montjuïc, els jugadors alemanys amb previsió de possibles esdeveniments, foren invitats a fer amb la màxima discreció la salutació hitleriana, i s'acordà no tocar els himnes dels respectius països.

El bonic del cas és l'explicació que hom donà a l'ambaixador alemany per convèncer-lo que no era prudent d'oferir a la consideració dels espectadors les patriòtiques melodies dels himnes oficials.

—Hi ha el temor — li digueren— que el públic xiuli l'"Himne de Riego".

Però encara hi ha una cosa millor: que s'ho va creure!

LA CRISI

Ens han fet a mans un paper comercial que va timbrat així:
El Corazón de Jesús. — Tejidos, Gorras y Sombreros. Vda. de Juan Bta. Albiñana. — Turis.

Ja sabem que la religió passava una mala tongada, però mai no hauríem cregut que algun dels seus elements hagués decidit canviar d'ocupació i dedicar-se al comerç privat.

RESTAURANT GLACIER

Avui i cada dia
SOPA COSTES DE GARRAF I
POLLASTRO ALLO SPIEDO
Rambla del Mig, 19
Plaça Macià, 3
Telèfon 22503

CAMPIONAT MUNDIAL DE BILLAR
—L'he guanyat ben bé per carambola!

COM S'ESCRIU LA HISTORIA

L'altre dia, a la sortida del restaurant "La Cala", el senyor Lluís Companys va topar-se amb els senyors Terradellas i Xirau. Conversaren uns instants sobre política, amb to amable i faceciós, i s'acomiadaren, amb aquella alegria.

Dos dies després, l'Honorable President de la Generalitat feia unes declaracions als periodistes en les quals els donava compte d'haver rebut la visita dels senyors Terradellas i Xirau i d'haver canviat impressions sobre la possible penetració... etc.

Els primers sorpresos d'aquesta "visita" foren en Xirau i en Terradellas.

L'endemà, el senyor Companys els deia:

—Apa, ja us he tirat un cable! I així ha passat a millor vida, en tots els sentits de la paraula, el Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, un dia conegut pel grup de l'Opinió.

LA DIPLOMACIA
L'útil Espanya-Alemanya, que se celebrà el 22 de febrer a l'Estadi de Montjuïc, els jugadors alemanys amb previsió de possibles esdeveniments, foren invitats a fer amb la màxima discreció la salutació hitleriana, i s'acordà no tocar els himnes dels respectius països.

El bonic del cas és l'explicació que hom donà a l'ambaixador alemany per convèncer-lo que no era prudent d'oferir a la consideració dels espectadors les patriòtiques melodies dels himnes oficials.

—Hi ha el temor — li digueren— que el públic xiuli l'"Himne de Riego".

Però encara hi ha una cosa millor: que s'ho va creure!

LA CRISI

Ens han fet a mans un paper comercial que va timbrat així:
El Corazón de Jesús. — Tejidos, Gorras y Sombreros. Vda. de Juan Bta. Albiñana. — Turis.

Ja sabem que la religió passava una mala tongada, però mai no hauríem cregut que algun dels seus elements hagués decidit canviar d'ocupació i dedicar-se al comerç privat.

RESTAURANT GLACIER

Avui i cada dia
SOPA COSTES DE GARRAF I
POLLASTRO ALLO SPIEDO
Rambla del Mig, 19
Plaça Macià, 3
Telèfon 22503

CAMPIONAT MUNDIAL DE BILLAR
—L'he guanyat ben bé per carambola!

COM S'ESCRIU LA HISTORIA

L'altre dia, a la sortida del restaurant "La Cala", el senyor Lluís Companys va topar-se amb els senyors Terradellas i Xirau. Conversaren uns instants sobre política, amb to amable i faceciós, i s'acomiadaren, amb aquella alegria.

Dos dies després, l'Honorable President de la Generalitat feia unes declaracions als periodistes en les quals els donava compte d'haver rebut la visita dels senyors Terradellas i Xirau i d'haver canviat impressions sobre la possible penetració... etc.

Els primers sorpresos d'aquesta "visita" foren en Xirau i en Terradellas.

L'endemà, el senyor Companys els deia:

—Apa, ja us he tirat un cable! I així ha passat a millor vida, en tots els sentits de la paraula, el Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, un dia conegut pel grup de l'Opinió.

LA DIPLOMACIA
L'útil Espanya-Alemanya, que se celebrà el 22 de febrer a l'Estadi de Montjuïc, els jugadors alemanys amb previsió de possibles esdeveniments, foren invitats a fer amb la màxima discreció la salutació hitleriana, i s'acordà no tocar els himnes dels respectius països.

El bonic del cas és l'explicació que hom donà a l'ambaixador alemany per convèncer-lo que no era prudent d'oferir a la consideració dels espectadors les patriòtiques melodies dels himnes oficials.

—Hi ha el temor — li digueren— que el públic xiuli l'"Himne de Riego".

Però encara hi ha una cosa millor: que s'ho va creure!

LA CRISI

Ens han fet a mans un paper comercial que va timbrat així:
El Corazón de Jesús. — Tejidos, Gorras y Sombreros. Vda. de Juan Bta. Albiñana. — Turis.

Ja sabem que la religió passava una mala tongada, però mai no hauríem cregut que algun dels seus elements hagués decidit canviar d'ocupació i dedicar-se al comerç privat.

RESTAURANT GLACIER

Avui i cada dia
SOPA COSTES DE GARRAF I
POLLASTRO ALLO SPIEDO
Rambla del Mig, 19
Plaça Macià, 3
Telèfon 22503

CAMPIONAT MUNDIAL DE BILLAR
—L'he guanyat ben bé per carambola!

COM S'ESCRIU LA HISTORIA

L'altre dia, a la sortida del restaurant "La Cala", el senyor Lluís Companys va topar-se amb els senyors Terradellas i Xirau. Conversaren uns instants sobre política, amb to amable i faceciós, i s'acomiadaren, amb aquella alegria.

Dos dies després, l'Honorable President de la Generalitat feia unes declaracions als periodistes en les quals els donava compte d'haver rebut la visita dels senyors Terradellas i Xirau i d'haver canviat impressions sobre la possible penetració... etc.

Els primers sorpresos d'aquesta "visita" foren en Xirau i en Terradellas.

L'endemà, el senyor Companys els deia:

—Apa, ja us he tirat un cable! I així ha passat a millor vida, en tots els sentits de la paraula, el Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, un dia conegut pel grup de l'Opinió.

LA DIPLOMACIA
L'útil Espanya-Alemanya, que se celebrà el 22 de febrer a l'Estadi de Montjuïc, els jugadors alemanys amb previsió de possibles esdeveniments, foren invitats a fer amb la màxima discreció la salutació hitleriana, i s'acordà no tocar els himnes dels respectius països.

El bonic del cas és l'explicació que hom donà a l'ambaixador alemany per convèncer-lo que no era prudent d'oferir a la consideració dels espectadors les patriòtiques melodies dels himnes oficials.

—Hi ha el temor — li digueren— que el públic xiuli l'"Himne de Riego".

Però encara hi ha una cosa millor: que s'ho va creure!

LA CRISI

Ens han fet a mans un paper comercial que va timbrat així:
El Corazón de Jesús. — Tejidos, Gorras y Sombreros. Vda. de Juan Bta. Albiñana. — Turis.

Ja sabem que la religió passava una mala tongada, però mai no hauríem cregut que algun dels seus elements hagués decidit canviar d'ocupació i dedicar-se al comerç privat.

RESTAURANT GLACIER

Avui i cada dia
SOPA COSTES DE GARRAF I
POLLASTRO ALLO SPIEDO
Rambla del Mig, 19
Plaça Macià, 3
Telèfon 22503

CAMPIONAT MUNDIAL DE BILLAR
—L'he guanyat ben bé per carambola!

COM S'ESCRIU LA HISTORIA

L'altre dia, a la sortida del restaurant "La Cala", el senyor Lluís Companys va topar-se amb els senyors Terradellas i Xirau. Conversaren uns instants sobre política, amb to amable i faceciós, i s'acomiadaren, amb aquella alegria.

Dos dies després, l'Honorable President de la Generalitat feia unes declaracions als periodistes en les quals els donava compte d'haver rebut la visita dels senyors Terradellas i Xirau i d'haver canviat impressions sobre la possible penetració... etc.

Els primers sorpresos d'aquesta "visita" foren en Xirau i en Terradellas.

L'endemà, el senyor Companys els deia:

—Apa, ja us he tirat un cable! I així ha passat a millor vida, en tots els sentits de la paraula, el Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, un dia conegut pel grup de l'Opinió.

LA DIPLOMACIA
L'útil Espanya-Alemanya, que se celebrà el 22 de febrer a l'Estadi de Montjuïc, els jugadors alemanys amb previsió de possibles esdeveniments, foren invitats a fer amb la màxima discreció la salutació hitleriana, i s'acordà no tocar els himnes dels respectius països.

El bonic del cas és l'explicació que hom donà a l'ambaixador alemany per convèncer-lo que no era prudent d'oferir a la consideració dels espectadors les patriòtiques melodies dels himnes oficials.

—Hi ha el temor — li digueren— que el públic xiuli l'"Himne de Riego".

Però encara hi ha una cosa millor: que s'ho va creure!

LA CRISI

Ens han fet a mans un paper comercial que va timbrat així:
El Corazón de Jesús. — Tejidos, Gorras y Sombreros. Vda. de Juan Bta. Albiñana. — Turis.

Ja sabem que la religió passava una mala tongada, però mai no hauríem cregut que algun dels seus elements hagués decidit canviar d'ocupació i dedicar-se al comerç privat.

RESTAURANT GLACIER

Avui i cada dia
SOPA COSTES DE GARRAF I
POLLASTRO ALLO SPIEDO
Rambla del Mig, 19
Plaça Macià, 3
Telèfon 22503

CAMPIONAT MUNDIAL DE BILLAR
—L'he guanyat ben bé per carambola!

COM S'ESCRIU LA HISTORIA

L'altre dia, a la sortida del restaurant "La Cala", el senyor Lluís Companys va topar-se amb els senyors Terradellas i Xirau. Conversaren uns instants sobre política, amb to amable i faceciós, i s'acomiadaren, amb aquella alegria.

Dos dies després, l'Honorable President de la Generalitat feia unes declaracions als periodistes en les quals els donava compte d'haver rebut la visita dels senyors Terradellas i Xirau i d'haver canviat impressions sobre la possible penetració... etc.

Els primers sorpresos d'aquesta "visita" foren en Xirau i en Terradellas.

L'endemà, el senyor Companys els deia:

—Apa, ja us he tirat un cable! I així ha passat a millor vida, en tots els sentits de la paraula, el Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, un dia conegut pel grup de l'Opinió.

LA DIPLOMACIA
L'útil Espanya-Alemanya, que se celebrà el 22 de febrer a l'Estadi de Montjuïc, els jugadors alemanys amb previsió de possibles esdeveniments, foren invitats a fer amb la màxima discreció la salutació hitleriana, i s'acordà no tocar els himnes dels respectius països.

El bonic del cas és l'explicació que hom donà a l'ambaixador alemany per convèncer-lo que no era prudent d'oferir a la consideració dels espectadors les patriòtiques melodies dels himnes oficials.

—Hi ha el temor — li digueren— que el públic xiuli l'"Himne de Riego".

Però encara hi ha una cosa millor: que s'ho va creure!

LA CRISI

El Be a les fosques

LES ESTRENES

Passada la crisi de gretogorbisme agut, que va estar a punt de portar-la a la sepultura, Joan Crawford torna a fer aquelles pel·lícules de noia sana, bonica i ben alimentada que li van com l'anell al dit. *Visc la meua vida*, és la història d'uns amors accidentats d'una parella que no estan d'acord sobre res, com no sigui en casar-se. L'aventura està contada amb gràcia i Joan Crawford no hi escatima la seva bellesa ni el seu "sex-appeal". Per la nostra banda, ens declarem satisfets.

Un tipus remarcable, al costat dels protagonistes: el pare de la Crawford, personatge humorístic de la més fina escola americana.

AVUI NIT GRANDIOSA ESTRENA A L'ASTORIA

Decididament, s'ha posat de moda servir-nos trossos d'òpera italiana en cinema. Tenen l'avantatge que no heu d'aguantar l'òpera sencera i, si estan ben presentats, com en el cas d'*Estimam sempre*, hi passeeu una bona estona.

Gràcie Moore hi llueix la seva esplèndida veu i Leo Carrillo els seus dots de gran actor.

La història és una mica agafada dels cabells i amb un punt de dramàtic que desentona.

Val a dir que és l'únic que desentona en aquest film musical.

Al Principal Palace continuen donant films en castellà doblats o sense.

Torbello d'animes, pel·lícula francesa del gènere dramàtic, no afegeix gens de glòria a la producció dels nostres veïns. Només hi faltava que la doblesin!

Això és com aplicar les sancions a un país que no hi té cap culpa.

COLISEUM

La primera actriu dramàtica europea

ELISABETH BERGNER

en **NO ME DEJES**

En la seva màxima creació

La última cita és una pel·lícula hispano-americana. En castellà, feta a Hollywood.

Josep Crespo fa veure que és violinista. Llástima que no es decideixi a abandonar d'una vegada el cinema. Quan comença la pel·lícula és un xicot jove; quan l'acaba té els cabells blancs. Els espectadors, que eren joves, també.

L'actor còmic Romualdo Tirado, aconsegueix fer més tràgica aquesta cinta. Els altres hi col·laboren a mida de les seves forces.

Per ara l'interès dels dobles programes del Principal Palace està en saber si és pitjor una pel·lícula en castellà feta a Hollywood, a Mèxic o a a. O bé quan és doblada.

El film que tot Barcelona espera amb impaciència

—Diu que la Ceda s'abstindrà en les eleccions a regidors Abstinència? Abstinència? Això em sona...

A l'Àstoria projecten *L'home dels brillants*, que és Eduard Arnold.

Gros com sempre, el veïc carregat de brillants. D'empleat ferroviari arriba a director d'una companyia de trens. Mentre fa la carrera es proveeix de brillants. Això passa a darrers del segle passat. Abans de la competència dels transports per carretera.

Sembla que l'argument està basat en una història real. Tant li fa, perquè encara que no ho fos, la pel·lícula és divertida. I això no es pot dir sovint.

Cary Grant, com de costum, el veïc al Coliseum. Ara és el protagonista d'una pel·lícula que es titula *El meu marit es casa*. O sigui, que fa de marit de la seva dona, que és Elissa Landi.

Ella és una actriu. En el film, una actriu d'òpera. Ell, un cop casat, es fa un tip de sentir òperes i d'aguantar un gos de la seva dona.

Com que per això no val la pena de casar-se, decideix casar-se amb una altra, i de passada donar peu a l'eloqüent títol de la pel·lícula.

Elissa Landi s'assabenta d'aquestes intencions i el convenç que no ho faci. No ho fa i se suposa que viuen feliços.

PRINCIPAL PALACE

Tots els dies formidables plens

2 Pel·lícules en espanyol 2

Torbellino de almas

Un drama que empresona el cor de les multituds - Exclusives GALIA, distribuït per F. TRIAN

La última cita

Un film COLUMBIA produït a Hollywood i interpretat per LUANA ALCAÑIZ, JOSE CRESPO i ROMUALDO TIRADO

Les dones del Rei Sol, és un film colossal. És alemany. Hem d'advertir també que el rei no ho està mai, sol. És molt amic de les disbauxes.

Es tracta d'una dona que es sacrifica per la pàtria i es casa amb un rei que no li agrada.

La resta del film és un sacrifici dels espectadors que l'han de veure i que tampoc no els agrada.

Al Capitol ens varen dir que tremolarem de por amb *El Corb*, inspirat en un poema d'Edgar Poe. Però ni vàrem tremolar ni vàrem veure la inspiració. Perquè el poema d'Edgar Poe és una poesia molt curta i quasi sense argument i en el film s'hi han barrejat les tortures d'uns quantes contes de Poe, amb un argument que no té res de Poe, ni de por.

L'acció passa a casa d'un cirurgià que s'ha fet fer les instal·lacions dels contes de Poe perquè ell n'és un admirador. Hi té el pèndol d'El Pou i el Pèndol, hi té la cambra de les parets que s'ajunten, i altres coses per Pestil, com trampes, forats i màquines, i Karloff, que fa de Karloff, i és el més dolent de tot. I amb això vol liquidar la família de l'heroïna i

—Diu que la Ceda s'abstindrà en les eleccions a regidors Abstinència? Abstinència? Això em sona...

es fa liquidar ell. El protagonista no és Karloff, sinó Bela Lugosi. Un altre Bela.

I el film es titula, en anglès, "The Raven", i en català ho és de cap a peus.

El senyor Manzanera, que tants diners guanyà amb *Sor Angèlica*, ara vol fer una altra pel·lícula de guanyar diners i va oferir el paper de protagonista a Fèlix de Pomés.

Fèlix de Pomés, que també es recordava de *Sor Angèlica* i pensava en el seu talent—és l'únic que hi pensa—, va demanar 50.000 pesetes per un contracte de tres mesos de producció.

El senyor Manzanera n'hi oferí... 3.000 (tres mil!).

I, naturalment, es digueren mútuament el nom del por.

Quan estigueren un xic esbravats, el senyor Manzanera li va explicar: —Com voleu que us doni això, si l'argument és meu, la música del noi... i ni ell ni jo no cobrem res!

En *La Publicitat* de dimarts publicava la crítica de *L'amor inútil*, comèdia en quatre actes de Joan Trias i Fàbregues. Domènec Guansé hi anava fent equilibris, que si *L'amor inútil* ací, que si *L'amor inútil* allà, els hi anava ventant.

A l'últim, però, ve que li ha de trobar algun mèrit i diu:

De totes maneres, "L'inútil combat" no deixa de tenir el seu mèrit i de produir el seu efecte: mèrit i efecte que segurament serien majors si un intel·ligent treball d'eliminació, fet amb tacte, però sense compassió, alleugerís algunes escenes i la majoria del paràgrafs.

Trobem que trobar els mèrits de l'obra de Joan Trias i Fàbregues en un llibre de Sebastià Juan Arbó és, tanmateix, massa parcialitat, massa ganes d'alabar l'Arbó, francament.

MOLT BEE!

En *La Publicitat* de dimarts publicava la crítica de *L'amor inútil*, comèdia en quatre actes de Joan Trias i Fàbregues. Domènec Guansé hi anava fent equilibris, que si *L'amor inútil* ací, que si *L'amor inútil* allà, els hi anava ventant.

A l'últim, però, ve que li ha de trobar algun mèrit i diu:

De totes maneres, "L'inútil combat" no deixa de tenir el seu mèrit i de produir el seu efecte: mèrit i efecte que segurament serien majors si un intel·ligent treball d'eliminació, fet amb tacte, però sense compassió, alleugerís algunes escenes i la majoria del paràgrafs.

Trobem que trobar els mèrits de l'obra de Joan Trias i Fàbregues en un llibre de Sebastià Juan Arbó és, tanmateix, massa parcialitat, massa ganes d'alabar l'Arbó, francament.

Es tracta d'una obreta prima, prima com un tel de ceba.

No hi passa gairebé res, i el poc que hi passa és insignificant.

Té una cosa bona, de totes maneres: un arròs, que els actors es mengen en escena.

Ara, com que el públic no hi és convidat...

GRANJA ROYAL

Tots els dies

Tes i sortides de Tertres

Amenitzats per la formidable orquestra

CRAZY BOYS

amb la simpàtica Star

LYBIA DIMAS

de 10 a 12 nit

Concerts TOLDRA

La vetllada, anunciada com un regal de l'esperit, resultà d'un ensoportament sense límits.

La gent badallava, que era un gust.

Amb molta distinció, això sí.

Està vist. El millor que poden fer els aficionats al teatre és seguir anant al cinema.

CAPITOL

DIJOUS TARDA ESTRENA

Els millors interès prets de les pel·lícules de "gangsters" reunits en la més gran direcció, d'una pel·lícula de "gangsters"

GUERRA CUARTEL

Sessió continua de 4 a 12'30

En *La Publicitat* de dimarts publicava la crítica de *L'amor inútil*, comèdia en quatre actes de Joan Trias i Fàbregues. Domènec Guansé hi anava fent equilibris, que si *L'amor inútil* ací, que si *L'amor inútil* allà, els hi anava ventant.

A l'últim, però, ve que li ha de trobar algun mèrit i diu:

De totes maneres, "L'inútil combat" no deixa de tenir el seu mèrit i de produir el seu efecte: mèrit i efecte que segurament serien majors si un intel·ligent treball d'eliminació, fet amb tacte, però sense compassió, alleugerís algunes escenes i la majoria del paràgrafs.

Trobem que trobar els mèrits de l'obra de Joan Trias i Fàbregues en un llibre de Sebastià Juan Arbó és, tanmateix, massa parcialitat, massa ganes d'alabar l'Arbó, francament.

En *La Publicitat* de dimarts publicava la crítica de *L'amor inútil*, comèdia en quatre actes de Joan Trias i Fàbregues. Domènec Guansé hi anava fent equilibris, que si *L'amor inútil* ací, que si *L'amor inútil* allà, els hi anava ventant.

A l'últim, però, ve que li ha de trobar algun mèrit i diu:

De totes maneres, "L'inútil combat" no deixa de tenir el seu mèrit i de produir el seu efecte: mèrit i efecte que segurament serien majors si un intel·ligent treball d'eliminació, fet amb tacte, però sense compassió, alleugerís algunes escenes i la majoria del paràgrafs.

Trobem que trobar els mèrits de l'obra de Joan Trias i Fàbregues en un llibre de Sebastià Juan Arbó és, tanmateix, massa parcialitat, massa ganes d'alabar l'Arbó, francament.

En el mateix número de *La Publicitat*, sota l'obra de Guansé, el següent títol:

Dues interessants representacions de teatre medieval japonès. "Els clercs vagabonds", de la Sorbona, a la nostra capital.

Això no tindria res de particular si "Els clercs vagabonds" (Les Clercs Vagabonds) de la Sorbona, no fos una organització calcada en una altra de medieval francesa que representava, com aquesta, exclusivament teatre, medieval, és clar, francès.

La rivalitat entre les Passions d'Olesa i d'Esparreguera ha arribat a un apassionament tan gran, que si no s'hi posa remei es de temer que la cosa acabi amb una guerra religio-teatral, una veritable guerra de Jessusos. Diumenge passat, per exemple, a Esparreguera es varen trobar sense força elèctrica i varen haver de fer la crucifixió de qualsevol manera. Els esparreguerins o esparreguerians acusen els olesans o olesins d'haver-los sabotejat el drama, i ja es preparen per tornar-los la pilota l'any que ve. Jo, dels olesans—o olesins—tindria por que no em modernitzessin els procediments i no m'electrocutesin Jesús.

Trobem que el millor que podrien fer els dos simpàtics pobles és convertir aquestes rivalitats en campionat, per exemple, campionat de velocitat en el rentamans (100 metres braça), entre els Pilats, campionats de bons i de mals lladres, campionat de resistència a la creu, competició de Maries, duel entre els soldats romans, catx d'apòstols, tombola de les vestidures i concurs de terratrèmols. Aleshores podrien fer una mena d'Olimpiada en un terreny neutral i tindrien l'èxit assegurat.

Vilches va estrenar el divendres *Cascarrabias*.

Nosaltres no vàrem veure la pel·lícula.

Però ens va agradar molt més. La pel·lícula, eh?

El primer acte de *Cascarrabias* es tolera fàcilment.

El segon fa patir força.

El tercer, res. Ja no el veu ningú.

Josep Santpere sortirà el dissabte de glòria a fer una tournée de vodevils.

A més de la companyia s'endurà un bon estoc de calçotets amb florettes.

Tot sigui per l'art de Talia!

Això ja és més gros. La companyia Nicolau-Martori també surt de tournée. Faran *Amàlia*, *Amèlia* i *Emília* i *Bandits de frac*.

I tot en règim comunista.

El qual vol dir que els actors ara tampoc cobraran.

Llegim que Salvador Cervera surt a fer una tournée amb un gran conjunt.

I a nosaltres que se'n en dona? Sembla imminent una gran catàstrofe. A Enric Borràs li han ofert per a debutar una obra de l'Amichatis.

Gràcies a Déu que el teatre català sofrirà una "renovació". De la qual podrà aprofitar-se el colós de l'escena.

Frontón Novedades

Corts Catalanes, 638

Tots els dies tarda i nit

grans partits a quinielas

pels asos de la pala.

No sabem on anar, diumenge a la tarda, si al Novetats o a l'Olympia.

Van quedar cinc a zero.

(Els que van anar a futbol.)

La Marathon de la sarsuela ha tingut lloc, fa uns dies, al teatre Nou.

Hi havia dies que feien dos actes d'una sarsuela, tres d'una altra, un d'una altra, dos més d'una altra i acabaven representant sencera alguna *Dolorosa* o alguns *Clavells*.

I el públic, pacient com sempre!

Una gasetilla d'empresa del Barcelona, anunciava que ahir se celebrava el benefici de l'actriu Virgínia Juri i tenia l'aplom d'assegurar que:

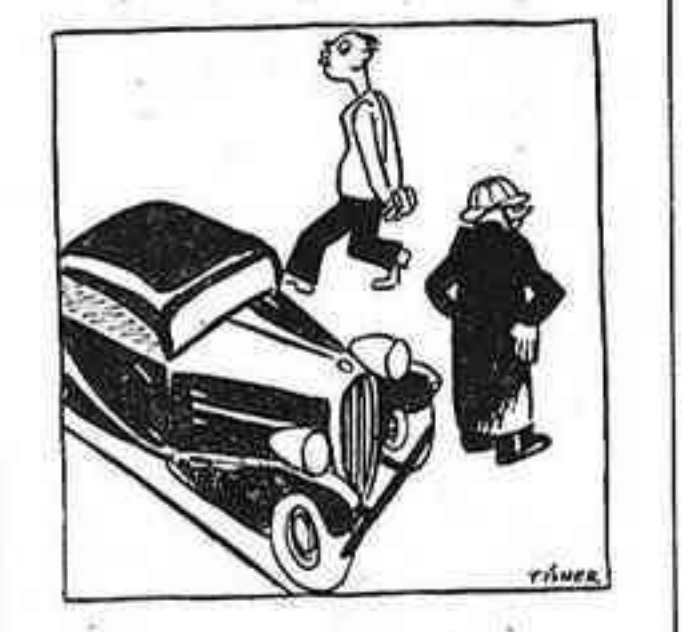
En ella, ademés de la beneficiada, destaca per su labor Ernesto Vilches.

Sí, sí! El que passa, en aquests casos és que: "ademés del señor Vilches no destaca per su labor ni la beneficiada".

—Es trist haver-se de jugar la vida... —Jugar-se-la i perdre-la!

Consell de la setmana

Una de les coses més molestes perjudicials per al cotxe són les multes que solen posar els agents de la circulació. Es, altrament, difícil d'evitar-les perquè sovint no depèn de vosaltres, sinó de la fatalitat unes vegades, d'un senyal se us posa al costat del cotxe, d'altres, o bé d'un excés de zel o d'una necessitat urgent del tant per cent que li correspon, del guàrdia.

Es per això que el nostre cos de consellers s'ha preocupat de donar als nostres lectors una solució adequada i, després d'un viatge detingut a les principals ciutats d'Europa i Amèrica, han trobat el següent:

Suposeu que en sortir d'un restaurant, teatre, cafè, etc., etc., us adoneu que al costat del cotxe parat hi ha també parat—o passejant—un guàrdia que us espera per a notificar-vos la penyorà; el primer que heu de fer és passar de llarg, com si ni el cotxe ni el guàrdia no fossin vostres; el segon, anar a un telèfon; el tercer, telefonar a la Prefectura de Policia dient que us han robat el cotxe i donant-ne les senyes, i el darrer, agafar el tramvia o un taxi i anar-vos-en a casa.

Veureu com aviat us avisen que l'han trobat, i fins us fareu amic del guàrdia que el vigilava.

SAVOY

Passeig de Gràcia, 86 - Tel 76988

Reportatges especials de FOX FRANCE ACTUALITE

TRESORS AMAGATS

Una meravella en color

Document cinematogràfic de la

U. R. R. S.

Amb el següent sumari:

Leon Tostoi filmat fa 25 anys. En la intimitat.

Román Rolland i Maxim Gorki

Els esports - El nou metro de Moscou - Ascensió a l'estratosfera - L'Aviació Soviètica quelcom realment interessant i únic

Sessió continua de 3 a 1 de la matinada BUTACA I PTA.

EL BE... LASQUES

Cal assenyalar abans que tot el triomf d'E. Santasusagna a "La Pinacoteca".

Santasusagna ha fet escriure a l'amic Enric F. Gual, crític de *Mirador*:

"Personals els seus plafons, personalíssimes les seves dones espanyoles. Personal en darrer terme, la més il·lustre virtut, el seu concepte decoratiu".

No ens agrada personificar, però, personalment parlant, trobem que en Santasusagna és personalíssim.

Apa! (que vol dir: aprèn, Gual!)

Joan Mir segueix venent teles i sembla que, a hores d'ara, ja ultrapassa la vintena.

—Però, i la crisi?

—Molt bé, gràcies. I vostès?

Sala Parés EXPOSICIO DE PINTURA DE JOAQUIM MIR

Manuel Rocamora ocupa les tres sales de les Galeries Syra amb un agrupament de dibuixos, aquarel·les i olis.

Sembla que la cotització que aconsegueix amb els olis no pot ésser més satisfactòria.

El ministre d'Agricultura no se'n sap avenir.

En Labarta ha portat a can Busquets 51 teles.

S'espera que els col·leccionistes presentin les bases d'un moment a l'altre.

De totes les teles que exposa Labarta, una de les més ben acollides per la crítica i els visitants en general ha estat la que porta per títol "Tarda".

Per cert que, degut a que aquesta obra l'altre dia es va desprendre del clau i caigué a terra, ara a can Busquets ja l'anomenen d'una altra manera. Li diuen "La caiguda de la tarda".

Pere Pruna presenta, a la Sala Esteva, un seguit de dibuixos glosant les essències decoratives que floten en l'ambient d'una de les obres més emocionals del poeta Garcia Lorca: *Yerma*.

Garcia Lorca i Pere Pruna units íntimament pels nobles lligams de l'art i la literatura.

Heus ací uns col·litzats que els votariem a ulls clucs.

Segons referències, a les Galeries Laietanes es proposen portar a terme una tasca de miniaturització de les sales actuals, gràcies a la qual el nombre de sales quedaria elevat a la bonica xifra de 35.

Degut a aquesta reducció de tanyany, les sales resultarien baratíssimes i, d'aquesta manera, no quedaria una tendra i inexperta pintora de flors sense poder exposar, car, l'audàcia no ultrapassaria pas les vuit pessetes de lloguer per quinze dies.

Felicitem la direcció de les Galeries Laietanes, a la vegada que els oferim la cabina del telèfon de la Redacció, per si volen portar-hi a terme alguna exposició col·lectiva de compromís.

Els d'ADLAN inauguraran aviat una exposició de pintures de Dionís Baixeres.

L'entrada costarà un ull de la cara.

PUBLI GINEMA

Passeig de Gràcia, 57

Telèfon número 7988

Sessió continua 3 tardes a 1 matinalada

Seient 1 pesseta

Reportatges d'actualitat Mundial

Segons vistó

UFA Exclusiu-ECLAIR JOURNAL Exclusiu

PARAMOUNT - Viatges - Documentals

Tots els dilluns canvis de programa

Els mals exemples

Strasbourg, 31. — S'ha declarat una vaga d'ascensors a la línia Maginot.

Si això dura, es considerarà que les tropes franceses han perdut la línia.

El Be...la Kun

(Ve de la primera pàgina)
 —Un milió? Però d'on se les treuen tantes pessetes? Fos or rus... com nosaltres...
 —L'or rus ja l'he acabat; ara pagarem en pessetes. En Nicolaeu d'Olvroff ens les fa al Banc d'Espanya.
 —Un milió! No me n'he vist mai cap.
 —El vvol vveure? Es el millor milió que hi hauria.
 El senyor Bela Kun obri una maleta, en tragué un paquet embolicat amb La Publicitat, les Izvestia i la Pravda i ens el presentà. Realment, era un milió bonic; els nostres lectors en podran jutjar per la fotografia que en vàrem fer, degudament autoritzats pel senyor Bela Kun.
 —Aquest milió — ens explicà —, té l'avvantatge que el podem allargar; només cal que talleu les pessetes una mica més primes i, amb un milió que és un milió i mig... farem de sobres el programa.
 —Sí, ja sé.
 —Vvverà; ho farem pels mètos dels russos del 1917 i 1918, que són els millors; el camarada Kussinev, ja sap...
 —Sí, com més Kussinev més endins.
 —Justa. Començarem per esfondrar el Govern Azafia i fer dimi'tir forçosament al President.
 —El primer, encara; però el que és el segon ho veig difícil.
 —Bé, doncs, ho deixarem córrer i el President nomenarà un Govern de dictadura obrera i camperola i, tot seguit, tercer punt: confiscació immediata de les terres, nacionalització dels Bancs, mines, fàbriques i ferrocarrils.
 —Quin trasbals!
 —No s'ho cregui; només és per alarmar; hi deixarem els mateixos propietaris, banquers, fabricants, etcètera, mentre es facin comunistes.
 —Ah, ja!
 —Immediatament abandonarem el Marroc i hi farem un govern revolucionari indígena. El moro Moles ja té instruccions. Anvverem —quines paraules té el vven-drellenc— tot seguit els partits burgesos; els burgesos que es passen al comunisme els donarem càrrecs. Terror de massa.
 —Vol dir que amb un terror just no n'hi hauria prou? Si n'hi poseu de massa serà més car.
 —Res, res: el volem de massa, com diu La Veu; ja tenim contractats el Capítol i el Fènina, i creació de les milícies obreres (guardia roja). Els urbans tornaran a anar vermells. I el camarada Ribé també! Després vindrà la destrucció de les esglésies, convents i clerecia, com ja he dit. Això servirà per donar feina als obrers quan es reconstrueixin, perquè a Rússia, el conservvvar-los no va donar resultat.
 El número set del programa és la supressió de la Premsa burgesa i terror contra els periodistes.
 —Quina mena de terror?
 —Farem declaracions tres cops al dia i mitjans els diumenges.
 —Bufa! I el Full Oficial?
 —No portarà res interessant que pugui ajudar.
 —Ah, com ara. Això és terrible!
 —Després vvindrà la creació de l'Exèrcit roig espanyol i farem la guerra a Portugal, per provvvar.
 —L'exèrcit roig amb una organització com l'Exèrcit rus, i una guerra? Això és horrible. I quan comença tot això?
 —Immediatament; però em vvull assegurar, que no em surti com a Hongria. Per això he estudiat per enginyer tècnic en revolucions russes. Pot posar que aprofitarem la primera nevada d'abril per a fer la revolució d'octubre.
 I, destapant un pot que hi havia en un recó, Bela Kun en va treure, agafat per un punet, un nadó en conserva, el posà entre dos llesques de pa i se'l menjà sense convidar-nos.
 —Els russos són deliciosos — digué —; però em penso que els espanyols, tan flamencs, seran millors.

—Volen treballar quaranta hores...
 —Només de pensar-hi m'esgarrifa! arrijo!

EL BEN PLANTAT

Ah, senyors, quina satisfacció experimentem en aquests moments! Escrivim amb els ulls entelats per l'emoció! Quanta felicitat! No sabem si podem resistir-ho. I és que el que els anem a comunicar no és per menys. Agafin-se! El Barcelona ha guanyat un partit! Sí, sí, el Futbol Club Barcelona, aquell que viu allà a Les Corts, aquell vellet, ha guanyat un partit. I l'ha guanyat per cinc gols a zero. No em diguin que no s'ho creuen. Diguin-me que estan meravellats, que la Providència té cops amagats, que potser és un miracle... Però no em diguin que no s'ho creuen, perquè a hores d'ara ja ho han llegit a tots els diaris, així sí no ho han llegit també al Full Oficial del diilluns. Es clar que el temps convidava, és clar que el partit era a Les Corts, és clar que reapareixien alguns titulars, és clar que l'Osasuna és dolent de solenitat... Ai, no voliem dir-ho, però se'ns ha escapat. Però ara ja està dit, i un cop dit, ja no ve d'un pam.
 Sí, senyors, l'Osasuna és dolent de solenitat. I té un porter molt més dolent encara. Quin porter, Mare de Déu! Sort que cada vegada que li feien un gol es barrallava amb l'herba, i donava cops de cap a terra, i aixecava els punys enlaire, i prodigava tota mena de mostres de desesperació, que si no, ens hauríem cregut que s'havia venut. Pobre porter! Ha equivoocat l'ofici. Tan fàcil com és fer d'agent d'asseguracions...
 Aquest porter fou l'atracció màxima de la tarda. No va blocar ni una sola pilota. Però, en canvi, picava els quics amb el puny, i arribava a poc metres de la porta d'en Nogués.
 Malaguanyats pursos que s'hauria endut si en lloc de venir a Barcelona a patir, s'hagués dedicat a donar cops de puny a aquelles màquines que cobren deu cèntims per rebre!
 Aquest número ha passat per la censura

Els puntals de la religió i de la societal

La seriosa Vanguardia publica, de tant en tant, una secció còmica sota el títol de "Vida de Societat", firmada per un humorista anomenat Fernan-Téllez, que és, sense cap mena de dubte, el millor del diari del senyor Gaziel Godó. En el número de dimecres de la setmana passada, en aquesta secció i sota el títol de "Temas y Apuntes", "Tiempos cambiados", publicava un article que, si el senyor Fernan-Téllez no hagués comès la imprudència de donar-lo a La Vanguardia, li publicaríem íntegrament i seria una de les millors coses d'aquest número.
 Com, però, que ha comès aquesta desatenció, només en donarem uns fragments:
 Estamos casi en las postrimerias de la Cuaremasa, pues la próxima semana será la de Pasión y, por lo tanto, la que sigue a esa será Semana Santa. Pero, a juzgar por la animación de la vida de sociedad, parece que estamos ya en Pascua "florida" o de Resurrección.
 Más allá, después de dir que un dels senyals de la Cuaremasa són els concerts del Liceu "llamados de Cuaremasa":
 No hay, pues, grandes rasgos en la mundana vida barcelonesa que diferencien esta época de otras. Tampoco podemos señalar como uno de esos rasgos la circunstancia de que haya muchas personas retiradas unos días, haciendo ejercicios espirituales, pues una semana lo hacen unas personas, otra semana otras, y así sucesivamente durante el transcurso de la Cuaremasa. No quiere esto decir que la gente de sociedad sea en general poco religiosa y resulten contados los que hacen esos ejercicios, sino que, haciéndolos por grupos (digámoslo así), se nota menos su falta de asistencia a los actos habituales de sociedad.
 Per això, és clar, si no fos que els concerts de Cuaremasa són els "llamados de Cuaremasa", no se sabria que hom es troba a la Cuaremasa: I seguim:
 Sabido es que, antaño, cuando llegaba la Cuaremasa, se iniciaba una era o período de descanso, muy saludable tanto para el cuerpo como para el espíritu. Al llegar Pascua, se encontraba uno como nuevo y dispuesto a vivir intensamente la vida de sociedad. La Cuaremasa era un reposo necesario y lógico tras de las agitados semanas pre-carnavalescas y de los tres días de Carnestolendas. A veces, asistíamos a bailes de máscaras o "usultos" durante diez o doce noches consecutivas. Se explica que uno acabara cansado y buscar el reposo resultaba de lo más natural.
 Ah! però ja ho diu el títol: "Tiempos cambiados":
 Pero este año 1936 las cosas suceden de muy distinto modo. De igual suerte que hemos disfrutado de un invierno bastante benigno, y en cambio el primer día de la actual primavera amaneció lloviendo (como si el tiempo quisiera burlarse del calendario), así también hemos tenido un Carnaval 1936 de lo más aburrido y soso (al menos, podemos afirmarlo si lo comparamos con los carnavales barceloneses de otros años), y en cambio estamos viviendo una época de Cuaremasa más animada que la de 1935, que lo había sido mucho.
 I acaba:
 ¿Para qué seguir? No vamos ahora a comentar más. Sólo debemos recoger o señalar las características de la vida de sociedad de estos dos últimos meses: Carnaval aburrido, Cuaremasa animada. Tiempos cambiados. Fernan-Téllez.
 Sí, perquè si hagués seguit, potser hauria acabat: "Carnaval aburrido, Cuaremasa animada, Semana Santa cómica".

orelles esgarrriades

ESCEPTICISME
 Ultima Hora del dia 27 publica una informació telegràfica de Londres, on podieu llegir:
 Von Ribbentrop partirà a les tres d'aquesta tarda via aèria cap a Berlín.
 I una mica més avall:
 Londres, 27. — Contràriament al que es suposava, el senyor Ribbentrop ha sortit aquesta tarda en avió cap a Berlín.
 Això deu voler dir que Ultima Hora suposa que els seus telegrams són falsos.

ANTICLERICALISME
 Un títol de La Publicitat del dia 22:
 Actuació dels "Clergues Vagabunds" de la Sorbona.
 Es referia als "cleres vagabonds" de la Universitat de París.
 Sort que La Públi és el diari dels intel·lectuals, que si no...

PARTICIPACIO
 Un anunci del Coliseum que ha sortit a tots els diaris:
 Mi marido se casa con Elisav Landi.
 Els desitgem una bona lluna de mel.

ORATORIA FEIXISTA
 Uns titulars a doble columna de La Humanitat del dia 24:
 "determinant"
 "determinat"
 Diu Mussolini, en un discurs de gran abast nacional i internacional.
 Si no diu res més que això...

AI, QUINES DONES!
 Sota el títol Noies detingudes al tren, La Publicitat del dia 24 publicava aquesta notícia:
 Tortosa, 20. — Per la guàrdia de seguretat han estat llurats a l'Ajuntament, per tal que els posi a disposició del tribunal de menors, Cladi Sasegundo, de catorze anys, natural de Valladolid; Tomàs Moreno Pontes, de dotze, natural d'Alacant; i Josep Garcia Diaz, de catorze, també natural d'Alacant, els quals han estat detinguts a l'estació per viatjar sense bitllet.

TOT ES COMENÇAR...
 La Noche del dia 24 a primera plana dins un quadre, i amb grans titulars deia:
 Ha empezado el debate político en el Congreso. El orden publico en España desde el 16 de febrero. En el mateix quadre i amb lletra petita.
 A la hora de cerrar esta edición aun no ha empezado el debate. I per ara encara no ha començat...

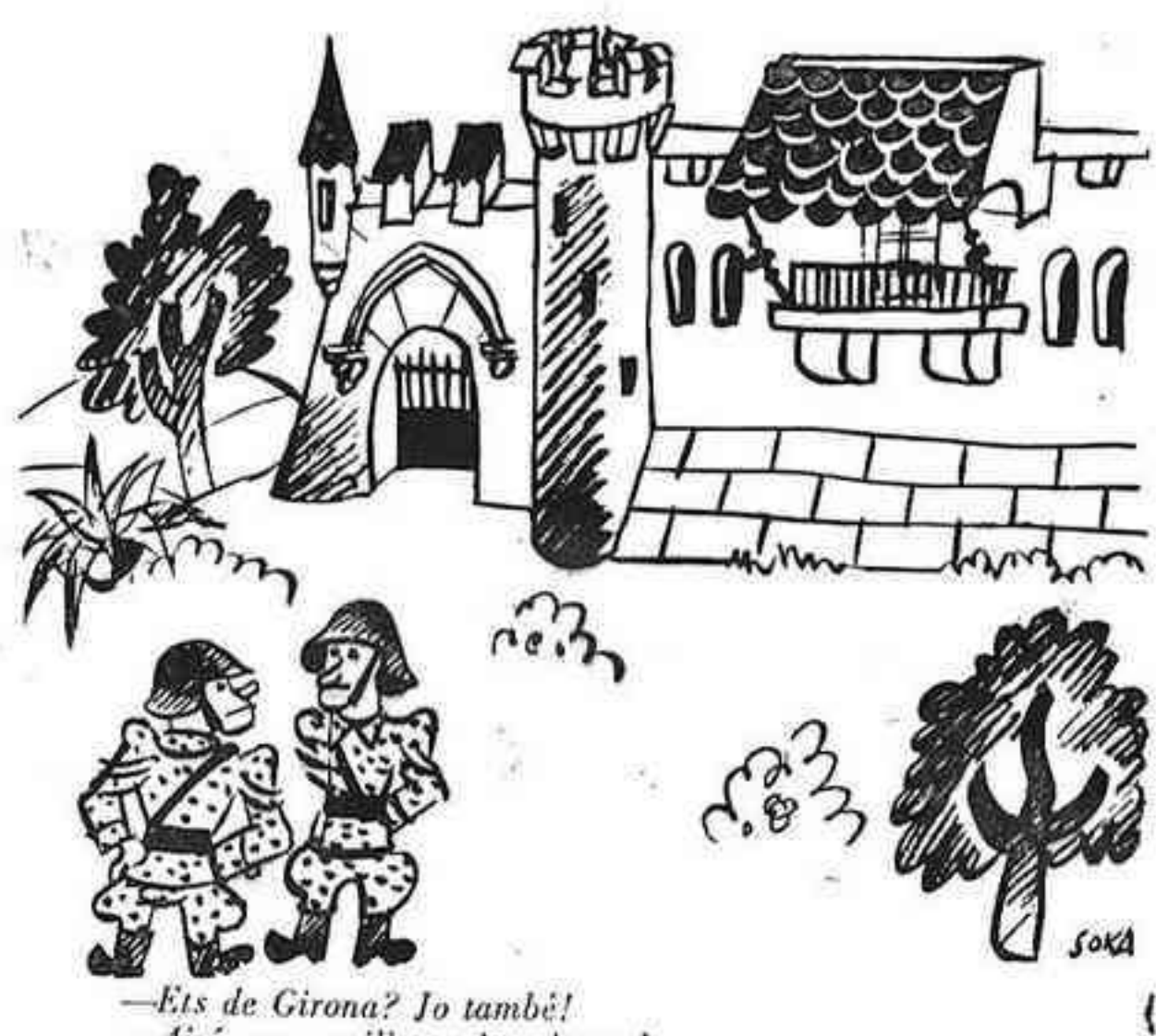
POLITICA I METEOROLOGIA
 La Humanitat de dijous passat publicava les següents manifestacions:
 Ahir el senyor Martí Barrera no va poder rebre els periodistes. El director general de Treball, senyor Tauler, els comunicà que el conseller no s'havia mogut encara de les seves habitacions, a causa del mal temps.
 Per les mateixes raons deixà de sortir l'avió del servei Barcelona-Madrid.

INDISCRECIO
 El dia 24, La Rambla, en la seva secció de música, publicava un interviu fet per Joan Roig, que acabava així:
 Agrats de l'amabilitat i gentilesa de la nostra entrevistada, donarem per acaba la conversa, però abans de marxar l'artista ens ensenyà els seus tresors artístics i ens féu sentir alguns instruments perquè ens donéssim compte de la diferència de sò que tenen comparats amb els d'ara.
 Aquestes coses es fan, però no es diuen.

ANAR PER FEINA
 La Rambla del dia 23 donava compte de la reunió de la Diputació del Parlament Català:
 A tres quarts i cinc minuts d'una ha començat la reunió.
 I després de publicar l'ordre del dia, conclouia:
 La reunió de la Diputació ha durat exactament una hora, o sigui que ha acabat a tres quarts d'una.
 La reunió acabà, doncs, cinc minuts abans de començar. No és podrà dir que el nostre parlamentarisme no sigui expeditiu.

ALPINISME DE CAMPANAR
 Del Ciero de dimarts:
 Accidente de alpinismo. — Una señorita muerta. — Florencia, 24.— La joven turista rumana Maria Stojia, que había subido al "Campaniles" de Giotto, para admirar el panorama, perdió el equilibrio a consecuencia del vértigo, cayendo desde una altura de 70 metros.
 Alpinisme en un campanar? Hi devia pujar per la banda de fora.

Aquest número ha passat per la censura

—Ets de Girona? Jo també!
 —Així som militars i paisans!

NOTICIES DE TOT EL MÓN

Hurrar. — Contràriament al que diuen els comunicats italians, la ciutat de Djidjiga solament ha quedat lleugerament destruïda.
 Cal posar els punts sobre les is...
 ...i les jotes.

La guerra entre el Japó i Rússia ja ha esclatat.
 És una guerra sorda!
 Londres. — Eden ha parlat a la Cambra exposant-li la situació internacional.
 Aquesta situació és molt exposada.

Khartoum. — Dues columnes italiennes han entrat a la regió d'Asmhara, i es dirigeixen a la ciutat de Gondar.
 Per altra banda, forts destacaments etiops van de Debra Tabor a Debat.
 Tan grans i jugar a fet...

Londres. — Després de sir Samuel Hoare, també sir John Simon, aconsellat pels metges, s'ha posat a descansar com un desesperat.
 Descansin en pau.

(Al Plebiscit (?) alemany per votar; si, es feia una creu a la papereta.)
 —Dispensi; no podria fer-hi creu i ratlla?

Addis-Abeba. — Els avions italians deixen caure profusió de prospectes de propaganda feixista a la regió del Tigré i de Gadjam.
 Mentre només siguin prospectes ja anirem bé.
 El mal és que comencen a deixar caure mostres.

Washington. — Els senadors Borah i Lewis diuen que els països compromesos han de pagar els deutes de guerra.
 Mireu que voler cobrar en els temps que correm!

Addis-Abeba. — Els abissinis han efectuat, amb un èxit que ha sorprès la mateixa empresa, un atac nocturn a Doló.
 I després encara hi ha qui diu que és dolent sortir de nits!

Washington. — La policia de l'Estat ha detingut un individu que ha confessat ésser el raptor i assassí del fill de Lindberg.
 I ja van tres.
 Potser tindran que decidir-ho a palletes.

Addis-Abeba. — Els avions "Caproni" han bombardejat Hobla i Gondar.
 Com que s'estan acabant els llocs susceptibles d'ésser bombardejats, confiem que això s'acabarà aviat.
 Ah, i també confiem en la S. de les N.
 Nosaltres som així.

Washington. — La Cambra de mana la construcció de 4.000 avions militars.
 El demanar no fa pobre, però hi fa tornar.

Nàpols. — La princesa de Piemont ha embarcat cap a l'Àfrica oriental, en qualitat d'infermera.
 En vista d'això, esperem que els etiops cessaran en la inhumana feina de bombardejar ambulàncies italianes.

Berlín. — El minut de silenci guardat a tota Alemanya per la pàtria i per la pau, ha estat un èxit.
 Tothom l'ha observat amb tot respecte.
 Hom no s'explica, però, com ha estat capaç de guardar-lo el canceller Hitler.

Toquio. — A la frontera del Manxugu i Mongòlia continuen registrant-se normalment els incidents de consuetud.

Berlín. — Per anunciar el seu discurs de Colònia, el senyor Hitler ha fet tocar totes les campanes del Reich.
 Però això no vol dir que sigui un toca-campanes.

La nàutica i la política

El bienni negre i "El Be Negre"

Un bon dinar—diuen—fa de bon esperar.
 Per raons semblants ens hem decidit a publicar avui, malgrat l'evident retard, una circular que en el Boletín Oficial de la provincia de Zaragoza del dia 12 de febrer passat hi feu publicar l'aleshores governador portelista d'aquella provincia, senyor Angel Pérez Morales.
 La lectura d'aquest document servirà per donar als nostres lectors una idea clara sobre els motius que influeixen en el naufragi de les dretes en les passades eleccions.
 Cedita la paraula al senyor Pérez Morales:
 Mucho se ha usado el símil de la nave del Estado, mas nunca como ahora el desarrollo del manido tropo fué tan necesario para explicar el pensamiento del Gobierno en ese aspecto.
 Mal emproada la nave durante dos años y sometida a fuertes bandazos por el lado de babor, con huracanados vientos del tercero y cuarto cuadrante, en un despeje tormentoso cambia la dirección del buque y del viento, para seguir otros dos años sufriendo nuevos embates, si bien entonces por el primer y segundo cuadrante y con el barlovento a estribor.
 A punto de zozobrar se encarga de su mando el ilustre nauta don Manuel Portela Valladares. Y este nuevo Elcano de la politica, que para bien de España empuña con mano firme y segura el timón de la nave, logra conducirla a puerto y ponerla en disposición de emprender fecundos viajes. Para ello hubo de recurrir a la echazón, pues la carga, reuelta y mal distribuida con el temporal, imposibilitaba la navegación y la libertad de maniobra, quedando solamente la necesaria e imprescindible para conseguir la flotación, que en la metáfora es el lastre y en la realidad la Diputación Permanente de Cortes.
 Ya el buque a la plancha los días prejuidos, sin estadia alguna, acuden cargadores, fletadores y sobrecargos interviniendo en el suobvio viaje sin enmendar anteriores yerros, pues tratan de hacerlo igualmente azaroso, y se obstinan en volcar la carga al lado de sus querencias o facilidades, sin tener en cuenta que la nave es un todo sujeto a las leyes de equilibrio, navegación y estabilidad.
 Cumpliendo uno de los principales deberes morales, técnicos y legales de todo capitán, que es el de "permanecer constantemente en su buque con la tripulación mientras se recibe a bordo la carga, y vigilar constantemente la estiva", les dice a los interesados en la navegación: —¡Eh, señores, que no puede cargarse sólo a una banda, sea babor o estribor! ¿No veis que así imposibilitais la navegación y corre peligro de perderse, no sólo el buque, que es común de todos, sino vuestros propios intereses particulares del cargamento? ¡Hay que buscar "ponderación", "equilibrio" y "estabilidad" cargando hacia el centro, única forma de compensación para la buena estiva y feliz arribo al puerto de destino!—Y eso es el manifiesto, que todos los ciudadanos conscientes, desapasionados y con miras al porvenir de la nación deben tener como programa inextinguible de su conducta en la próxima contienda electoral.
 A l'hora d'exigir responsabilitats als homes del bienni negre, El Be també NEGRE, les reclamarà, amb tota energia, al senyor Angel Pérez Morales per abus d'autoritat, en voler fer des del Boletín Oficial de Saragossa una competència il·lícita al nostre setmanari.

En sortirà una Passió laica.

L'ambient municipal és de gran excitació.

Alguns regidors tenen els ànims electritzats.

A pesseta el quitovat—que diuen els satírics locals.

Els elements directius i teatrals del "rudo" estan assajant el drama de "La Passió", fins aquí res de comestible; tot el contrari.

Però, tanmateix, que en sortirà d'una Passió interpretada per carllins, feixistes, gent de la Lliga, del Patronat d'Acció Social, comunistes i dirigits per un element de la F. A. I.?

En sortirà una Passió laica.

Ecos de Sitges

Les sessions de l'Ajuntament de Sitges, des de fa uns quants dies baten el rècord de duració. Una de ben recent començà a les set del vespre i acabà a les dotze de la nit.

El bar internacional (a estones) "S. O. S.", sembla que si les coses segueixen com ara, muntarà un servei de respostes municipals a preus enraonadíssims.

Sembla que serà l'única manera d'evitar que quan alguns regidors eridin S. O. S., el erit passi desapercibut a la vegada que justificat.

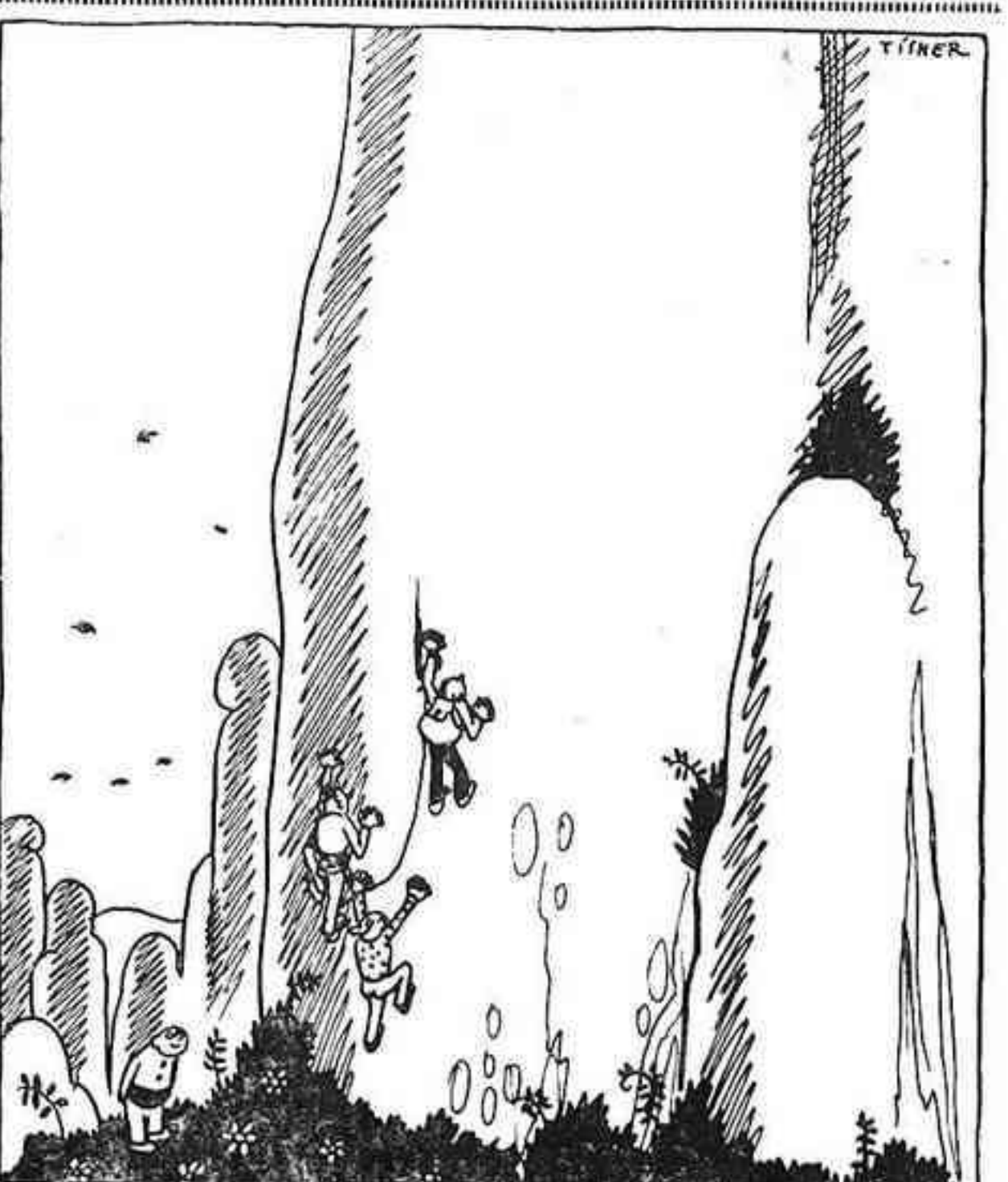
L'ambient municipal és de gran excitació.

Alguns regidors tenen els ànims electritzats.

A pesseta el quitovat—que diuen els satírics locals.

Els elements directius i teatrals del "rudo" estan assajant el drama de "La Passió", fins aquí res de comestible; tot el contrari.

Però, tanmateix, que en sortirà d'una Passió interpretada per carllins, feixistes, gent de la Lliga, del Patronat d'Acció Social, comunistes i dirigits per un element de la F. A. I.?

LA PARET DE SANT JERONI, ESCALADA
 —Si que la pujarem dreta, la paret!

LA CONFERENCIA DE L'OSSORIO
 —Demana més que un català!